

Sincerament, la primera reacció en llegir l'article del programa de l'Aplec en la qual se'ns al·ludia, fou de sorpresa: Bufal en Lassús! «concepte de la dignitat humana»! Era evident que algú (amb perdó per l'expressió) «pixava fora de test». Més endavant, en deduir fàcilment la persona **realment autora** de l'escrit, i coneixent l'afició a provocar polèmica de la qual pateix, coincidirem en què era millor deixar-ho córrer, ignorar-ho, no contestar. La natural sensatesa dels nostres lectors faria ben palesa la inconsistència de les seves afirmacions, gratuïtament ofensives, per altra part.

Però, ens ha semblat d'obligada cortesia precisar uns quants aspectes i posar els punts sobre les is.

1r. Les fotografies que apareixen en els «col·leccionables» (ja que suposem que a elles es refereix) provenen, al igual que les que solen il·lustrar els programes de festes i actes locals, de les postals que estan l'abast de tothom en botigues d'efectes fotogràfics, i de col·laboracions de persones que amablement ens les deixen.

2n. La pràctica totalitat de les fotografies antigues que han aparegut, són totalment anònimes (la que no ho ha estat, ha aparegut el nom de l'autor en la mateixa foto), és a dir: en cap lloc de les mateixes hi ha una signatura o un nom que faci deduir que és l'autor. No podem per tant, evidentment, inventar-nos-en un.

3r. El que sí que solem posar (en cas que no manifesti el contrari) és el nom de la persona que ens les ha deixat, com és el cas de la Sra. Montserrat Sureda.

4r. Si l'amic Lassús tenia interès en què el seu nom constés, en cas que alguna de les seves fotografies surtís publicada, res més fàcil que posar-se en contacte amb nosaltres (tots ens coneixem), i amb molt de gust, una vegada identificades, haguéssim posat el seu nom com a autor en les per ell indicades. Val a dir que mai no ho ha fet, ni tan sols quan RODOMA li va dedicar el seu CONVERSA AMB... de L'ESCALENC del mes; també cal remarcar que mai no s'ha ofert a deixar-nos-en cap.

5è. Estem segurs que l'amic Lassús és prou sensat com per no haver cregut mai que la publicació, en aquesta o altres revistes de fotografies seves ometent el seu nom, hagi estat feta amb ànim d'ofensa. També creiem que la o les persones que l'han atabalat amb sospites de premeditades marginacions, no han fet més que crear-li gratuïtament i maliciosa fantasma inexistents. I la persona que li va escriure l'article esmentat al començament, precisament en el programa del seu homenatge com a músic, el que ha aconseguit, únicament, és crear una imatge **falsa** d'un Lassús resentit i rancunios, quan tots sabem que és tot al contrari. És una pena.

El Consell de Redacció

El Sr. Batlle de l'Escalenc ha tingut l'atenció (que regreiem) de fer-nos pervenir un exemplar del llibret del Sr. Pere Guanter Subirà «L'ocupació juvenil a L'Escalenc» que hem examinat detingudament.

Estimem que és una obra de gran interès local sobre la situació social del jovent escalenc, molt ben documentada i analitzada científicament i escriptura.

«L'Escalenc» es permet de recomanar-ne la lectura a tothom i especialment a la nostra joventut i als membres de la nostra batllia. (És de suposar que aquesta ja l'haurà estudiada, car és sota els seus auspicis que l'opuscle ha estat editat).

De la lectura del tractat se'n poden treure conclusions que pensem poden ésser positives per l'Escalenc, doncs no hem d'oblidar que els nostres joves d'avui són l'Escalenc de demà.

Llegiu-lo! Probablement que l'Ajuntament n'ha adreçat un o varis exemplars a la Biblioteca Municipal.

Consell de Redacció

L'escrit de «Magdalena» titulat «Legalitat» és d'una gran actualitat, es viu dintre un món on hi ha empatx de legalitat. És ben veritat que l'acompliment de la llei estricta va fer que una criatura morís, sí, una criatura innocent va ser la víctima d'aquest estricta compliment de la legalitat. I avui com fa dos mil anys i escaig encara hi ha per respondre l'eterna pregunta d'Antígona dintre la tragèdia grega, quan li negaren donar sepultura al seu germà, i és que hi ha unes altres lleis que estan escrites dintre la consciència de cadascú, unes lleis que són superiors a les lleis dictades pels homes. Antígona una vegada més present dintre una problemàtica que va passar no fa gaire dies en ple, i que cal portar-la dintre el cas que Antígona defensava emparant-se dintre unes lleis que són molt més antigues i que són vigents perquè són dintre la consciència humana.

J.R.

LA BIBLIOTECA PÚBLICA I EL SR. P. J.

A l'Escalenc del mes de maig es publicava un article amb el nom «Alimenta de franc el teu cervell» signat amb les inicials P. J.

Li voldria dir que potser vint hores setmanals de servei al públic en una Biblioteca no són suficients. No sé si totes les Biblioteques del nostre país es regeixen pel mateix horari, el que sí sé és que totes les Biblioteques que depenen de la Xarxa de la Generalitat de Catalunya i que tenen una capacitat similar a la de L'Escalenc, tenen el mateix o un horari aproximat.

A l'estiu del '84 quan es va elaborar l'horari de la Biblioteca, i donat que encara no se sabia quina afluència de públic tindria, es va acordar l'actual horari, amb un matí obert a prova (que es el dissabte) per saber quin tipus d'assistència hi hauria, i es va decidir que en cas de ser molt nombrosa l'assistència d'adults es plantejaria obrir tots els matins. La poca afluència d'adults després de dos anys de funcionament ha fet que no es pensés en un replantejament d'horari.

Segons el seu escrit, amb aquest horari es coincideix amb la mainada. Sé que llavors és molt difícil poder llegir tranquil·lament, però això no és problema d'horari sinó problema de local.

La mainada que ve els dissabtes, tal i com demostren les estadístiques publicades a l'Escalenc del mes de setembre, és mínima comparada amb la resta de dies, per tant crec que seria el dia oportú, així com la resta de dies de 7'30 a 9 del vespre, per venir-hi els jubilats.

Però parant-nos a comparar xifres reals: son quatre els jubilats (als quals es refereix el Sr. P. J.) que tenen carnet de soci de la Biblioteca, els quals vénen i utilitzen els seus serveis: de préstec i consulta i la sala de lectura en l'horari establert; i no serveix d'excusa dir que no poden venir en l'horari establert, ja que un jubilat el temps de lleure se'l pot planificar per fer diferents coses al dia.

Finalment, convido al Sr. P. J. a visitar la Biblioteca, ja que estic quasi segura que no és ni soci.

LÍDIA SOLÉS I POCH
Auxiliar de la Biblioteca

informatiu

ESTADÍSTICA DE LA CONSTRUCCIÓ A L'ESCALENC DEL 1970 FINS EL 1985

Anys	Llicències	Habit.	M2 Construits	Hab/Llic.*	M2/Hab.**
1970	207	300	37.357	1,45	124
1971	222	364	41.422	1,64	114
1972	331	599	75.395	1,80	126
1973	329	643	91.063	1,95	142
1974	363	650	133.560	1,80	205
1975	153	216	45.000	1,40	208
1976	192	407	67.000	2,12	165
1977	224	593	76.426	2,65	129
1978	179	701	88.000	3,91	126
1979	182	385	54.695	2,11	142
1980	143	408	49.571	2,85	121
1981	132	360	45.251	2,73	126
1982	123	363	37.912	2,95	104
1983	160	556	45.333	3,47	81
1984	155	760	66.799	4,90	88
1985	140	435	50.848	3,11	117

Total dels pressupostos visats el 1985: 1.131.659.866 Ptes.

* Coeficient resultant de dividir els habitatges demanats cada any, per les llicències concedides.

** Coeficient resultant de dividir els m2. construïts sol·licitats entre els habitatges, els m2. inclouen garatges, locals comercials, espais comuns, etc., tenint en compte això, ens podem fer una idea força aproximada del procés d'impetiment dels habitatges.

ESTADÍSTICA FETA PEL SERVEI TÈCNIC D'URBANISME MUNICIPAL, A PARTIR DE LES DADES DEL REGISTRE D'ENTRADA D'OBRES